

द्रोणादयःपर्वताःममपूर्वेषांसत्रेषुमघवतासहचिताःचयनेदृष्टकास्थानेनिवेशिताइत्यर्थः ॥ ८२ ॥ तस्मिन्विख्यातप्रभावेकुलेविनीतागुरुभिःशिक्षिता मद्विधेर्भर्तयसतिअप्राप्तेसतिनैष्ठिकंब्रह्मचर्यमेवाश्रित्य
संन्यासंकृतवत्यस्मीत्यर्थः ॥ ८३ ॥ सत्रप्रतिच्छन्नाकपटसंन्यासिनी ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ स्वपक्षपरपक्षयोर्मध्येवर्गस्थास्वपक्षेपक्षपातेनस्थितासतीनाहंब्रवीमिअपितुत्वद्वितार्थंब्रवीमीतिभावः ननुज्ञातत
त्त्वस्यमेकित्वदीयैर्वाक्यैरित्याशंक्याह मुक्तइति नकारोभिन्नक्रमः योनव्यायच्छतेमल्लवत्स्वजयार्थंव्यायामंवादश्रमंनकरोतियश्चशांतौब्रह्मणिशाम्यतिसमुक्तः अतस्तवतत्त्वज्ञस्यापिआदरेणमद्वाक्यश्रव
णंयुक्तमितिभावः ॥ ८७ ॥ स्वस्ययामैकरात्रवासित्वंद्योतयति यथेति ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ हेतुमंतियुक्तिमंति अर्थवंतिप्रयोजनवंति नाधिजगौनाधिगतवान् उत्तरंवक्तुंनसमर्थोबभूवेत्यर्थः एतेनगार्हस्थ्यमु

द्रोणश्चशतशृंगश्चचक्रद्वारश्चपर्वतः ॥ ममसत्रेषुपूर्वेषांचितामघवतासह ॥ ८२ ॥ साहंतस्मिन्कुलेजाताभर्तयसतिमद्विधे ॥ विनीतामोक्षधर्मेषुचराम्येकामु
निव्रतं ॥ ८३ ॥ नास्मिसत्रप्रतिच्छन्नानपरस्वापहारिणी ॥ नधर्मसंकरकरीस्वधर्मेस्मिधृतव्रता ॥ ८४ ॥ नास्थिरास्वप्रतिज्ञायांनासमीक्ष्यप्रवादिनी ॥ नास
मीक्ष्यागताचेहत्वत्सकाशंजनाधिप ॥ ८५ ॥ मोक्षेतेभावितांबुद्धिश्रुत्वाहंकुशलैषिणी ॥ तवमोक्षस्यचाप्यस्यजिज्ञासार्थमिहागता ॥ ८६ ॥ नवर्गस्थाब्रवी
म्येतत्स्वपक्षपरपक्षयोः ॥ मुक्तोव्यायच्छतेयश्चशांतौयश्चनशाम्यति ॥ ८७ ॥ यथाशून्येपुरागारेभिक्षुरेकांनिशांवसेत् ॥ तथाहंत्वच्छरीरेस्मिन्निमांवत्स्यामि
शर्वरीं ॥ ८८ ॥ साहंमानप्रदानेनवागातिथ्येनचार्चिता ॥ सुप्तासुशरणंप्रीताश्वोगमिष्यामिमैथिल ॥ ८९ ॥ भीष्मउवाच इत्येतानिसवाक्यानिहेतुमं
त्यर्थवंतिच ॥ श्रुत्वानाधिजगौराजाकिंचिदन्यदतःपरं ॥ १९० ॥ इतिश्रीम०शांति०मोक्ष०प०सुलभाजनकसंवादेविंशत्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२० ॥
युधिष्ठिरउवाच कथंनिर्वेदमापन्नःशुकोवैयासकिःपुरा ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंपरंकौतूहलंहिमे ॥ १ ॥ अव्यक्तव्यक्ततत्त्वानांनिश्चयंबुद्धिनिश्चयं ॥ वक्तुमर्ह
सिकौरव्यदेवस्याजस्ययाकृतिः ॥ २ ॥

क्तिर्दुर्लभाऽतःसंन्यासएवश्रेयानितिसुलभामतमेवसिद्धांतइतिदर्शितं ॥ १९० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मोक्ष०नै०भा०विंशत्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२० ॥ ॥ ७३ ॥ संन्यास
स्यश्रेष्ठमुक्तातद्धर्मान्शुकचरितेनैवदर्शयतिप्रश्नोत्तरमुखेन कथमित्यादिना निर्वेदवैराग्यंसंन्यासेमुख्यंविशेषणं यदहरेवविरजेतदहरेवप्रव्रजेदितिश्रुतेः ॥ १ ॥ अव्यक्तंकारणं व्यक्तंकार्यं तत्त्वंतयोरनारो
पितुंशक्यं अत्रप्रथमस्यप्रश्नस्योत्तरंशुकोत्तरितरयोरुत्तरंशेषयंथइतिविभागः ॥ २ ॥